

Malý test pro všechny, kdo se starají o děti

1. Kde je nejbezpečnější přebalovat dítě?

- Na přebalovacím pultíku.
- Na podlaze.
- Na posteli.

2. Jak správně připravíte dětskou koupel?

- Do horké vody přidáváme studenou.
- Přidáváme horkou i studenou vodu zároveň.
- Do studené vody přidáváme postupně horkou.

3. Které z těchto tvrzení je pravdivé?

- Dětské chodítko je bezpečný způsob, jak vaše dítě zabavit.
- Dětské chodítko umožní dítěti dosáhnout na předměty, kterými se může zranit.
- Dětské chodítko napomáhá dítěti, aby se naučilo dříve chodit.

4. Můžete klidně nechat stát WC desinfekci opatřenou bezpečnostním uzávěrem vedle toalety, protože tento systém je spolehlivě odolný proti otevření dítětem?

- Ano
- Ne

5. Které z těchto míst je nejbezpečnější pro uchování čistících prostředků?

- Ve skříňce pod umyvadlem.
- Na kuchyňském stole.
- V uzamčené skříňce mimo dosah dítěte.

6. Kde je nejlepší umístit bezpečnostní ohrádku na schodišti?

- Nahoře i dole.
- Pouze na spodním konci schodiště.
- Pouze na horním konci schodiště.

K zamyšlení

- Je možné působit prostřednictvím dětí na jejich rodiče?
- Jaké nedobré návyky si děti přinášejí z domova?
- Jsme vždy dětem dobrým příkladem?
- Je ve vašem okolí dostatek bezpečných dětských hřišť a míst pro sportování?
- Jaké aktivity by byly dostatečně přitažlivé pro skupinu teenagerů z vašeho okolí?

Správné odpovědi: 1. b); 2. c); 3. b); 4. b); 5. c); 6. a)

Tato publikace je vydávána jako součást projektu "Vzdělávání pedagogů v oblasti prevence úrazů dětí". Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem, státním rozpočtem České republiky a rozpočtem Hlavního města Prahy.

Prevence úrazů a rizikového chování dětí a mladistvých

Motto: Stačí málo, aby se úraz nestal.

Pasivní prevence

- Za bezpečí malých dětí jsou zodpovědní dospělí.
- Rodiče by měli dětem připravit bezpečné prostředí především doma.
- I dětská hřiště, školy a školky a další místa by měla být maximálně bezpečná.
- Děti by měly být neustále pod dozorem.

Aktivní prevence

- Od určitého věku se děti mohou chránit i samy.
- Mladší děti by měly znát riziková místa a situace.
- Při sportu a dalších aktivitách by mělo být používání ochranných pomůcek samozřejmostí.
- Starší děti a teenageri by měli vědět, že rizikové chování může mít fatální následky pro jejich další život.
- Dospělí by měli být vždy kladným příkladem.

Stačí málo, aby se úraz nestal

Riziková místa

v domácnosti lze snadno zabezpečit.

Ochranné pomůcky

minimalizují riziko zranění při sportu.

Moderní hřiště pro děti

nabízejí bezpečný prostor pro hraní.

V autě

musí dítě sedět vždy v autosedačce.

I pro dospívající

existují bezpečné varianty přitažlivých aktivit.

Třicet tisíc dětí potřebuje o prázdninách lékaře

Dva měsíce prázdnin mají být pro školáky tou nejhezčí částí roku. Jenže každoročně až třicet tisíc dětí potřebuje ošetření lékaře. Počet dětských úrazů se totiž v létě oproti jiným měsícům každé zdvojnásobí.

Sedmiletá Gabriela seděla v koňském sedle a nechala se vozit. Jenže projíždějící traktor koně vyplašil a ten sebou trhl tak prudce, že dívka spadla. "Lekla jsem se a pustila," říká. Na koně ji teď už nikdo nedostane. Při pádu si totiž zlomila ruku tak nešťastně, že viděla, jak jí trčí z rány kosti.

"Člověk jen chce, aby děti měly nějaký zážitek, a takhle to skončí," říká nešťastně otec holčičky. Ta teď leží v motolské nemocnici a na dovolenou s rodiči, na kterou se tolik těšila, může zapomenout.

Právě pády z čím dál populárnějších koní, ale i popáleniny od grilu jsou dva nejnovější způsoby, jak si děti v létě přivodí těžký úraz. V posledních třech letech také přibývalo pádů do zahradních jezírek a bazénů.

"Řeknu to tvrdě, ale nejde to jinak: za dětské úrazy může hloupost rodičů. Když vím, že mám na zahradě bazén, nesmím tříleté dítě spustit z očí ani na vteřinu. Pokud to nejde, musím si bazén odpustit nebo jej zajistit tak, aby se k němu dítě nedostalo," kroutí hlavou Jiří Kostner ze společnosti Dětsství bez úrazů.

Ta se už několik let zabývá právě tím, jak předcházet dětským úrazům. "Jak? Výchovou rodičů," tvrdí. "Ve Švédsku s tím začali před třiceti lety a kampaň pořád ještě nekončí. Přesto se jim podařilo snížit úrazovost dětí

natolik, že jsou v Evropě na posledním místě."

Každé páté dítě mezi desátým a patnáctým rokem se zraní nejméně jednou za rok. Úrazy se stávají ve stejnou dobu stejným věkovým kategoriím dětí a ve stále stejných místech, což podle odborníků vylučuje náhody a znamená to, že se s úrazy dá bojovat.

Podobně jako například s infekčními nemocemi. "Zbytečné jsou třeba těžké úrazy po pádu z kola," míní Petr Havránek, přednosta Kliniky dětské chirurgie a traumatologie Fakultní Thomayerovy nemocnice v Praze.

"Důvodem je fakt, že víc než polovina dětí u nás stále jezdí bez přilby. Kromě kola se děti při sportování často zraní na skateboardu nebo in-line bruslích. I tady by povinné nošení přilby hodně pomohlo," říká lékař.

Dětí, které se při typicky letních hrách ve vodě utopí, není sice tak moc - ročně něco mezi dvaceti a třiceti - ale přibývá jich. "Spousta dětí ve věku od šesti do dvanácti let totiž dnes vůbec neumí plavat. Ve chvíli, kdy přesáhnou dvanáctý rok, se začínají stydět a pak už se plavat naučí jen těžko," varuje Jaroslava Farská, která třicet let pracovala jako mistr plavčák v Pardubicích.

Plavecký výcvik byl až donedávna ve školách povinný, ale už není. A jsou to teprve čtyři dny, co možná právě na to doplátili dva chlapci ve Stráži na Tachovsku. Neměli sílu na to, aby doplávali několik set metrů ke břehu rybníka, když se jejich loďka začala potápět.